

Myslí, aby Paulu vše pověděl, když nedostatkem sklíčen uvažoval o domově, když na otec a strachoval, jak jí má rád. Osaměl však a ní, chvíli mlčel. Nevěděl, jak začít. Byl všecken rozčilen. V tom, jak promluvil, ozval se venku veselý hlas, pak rychle drobné kroky. Lotka přisedla domů, zaslechla, že se Věk vrátil, a proto se tak rozběhla, netajíc své radosti. Věk viděl otevřenými dveřmi, jak běží první pokojem. Už na prahu vztáhla mu vstříbe ruco, pŕvabně se na něj směřuje a veselo, hlasně ho vítáje. Radost její pravdivá byla hodně při tom nalžená . . .

Než hned jí ruce klesly, veselá, smějící se tvář se zasmušila, a to nad nevděným Věkem. Vstal, aby vstal, tak klidně a tak vážně a tak chladně jí ruku podával, a v očích neměl ani jiskřičky radostné. A neviděl jí kolik neděl! — Matka se myšla — myšl. — Uvedla pak také na pohovku; hovor vžil hned z počátku. Lotka schválně málo mluvila, Paula nemohla a mladému filosofu nebylo volno, co se Lotka vrátila. Brzo po té vstal a poroučel se. Jina si to shledání myslil . . .

XX. Nová rána.

Nyní, co se Paula po nemoci zotavovala, přestal ovšem F. Věk u ní učitelovati, ale k Butteauovým docházeti nepřestal. Byl rád, že ho paní Butteauová horlivě zvala. Chodil tedy zas, ale ne tak často. Paulu teď nikdy nezastal samotnu. Pořád byl někdo s ní v pokoji. Několikrát tam i Thama zstal. Seděl obvyčejně u Pauly a vykládal jí něco živě. Když mladý filosof ho tam poprvé zastal, seděl s Paulou sám. To, a jak Paula hleděla na Thama, všecka zaujata hovorů jeho naslouchajíc, tak že si ani hned nevšimla svého učitele, jej zarazilo a v ten okamžik velmi zamrzelo. A pak mu připadlo: Chodívali Thom dříve také tak často a sedal-li pokaždě s Paulou, či jenom teď po její nemoci? Dříve, dokud v jinou dobu sem Věk chodíval učit na housle, a Thame zřídka kdy se setkal.

Nyní jej tato otázka znepokojovala. Přímou zepati se nemohl. Ale podezření a zárlivost se produbily v jeho duši a měl z nich mnoho nespokojených chvil. Jiných starostí měl také dost. Všecko se proti němu nějak spiklo. Hodiny, která byla nejvýnosnější, z které měl hlavně své živobytí, pozbyl počátkem školního roku a nebyl s to, aby sehnal novou, podobnou. Poprvé požádal profesora Vydra, aby mu svými známostmi laskavě pomohl.

Professor se velice mrzel nad tou nehodou, že milý jeho posluchač a krajan nepřišel o den dříve, že zrovna zadal tuze pěknou hodinu. Nyní zrovna že nic nemá, ale slíbil a těšil, že se bude starati. Než mladý filosof potřeboval okamžitě podpory. Tak ke všem starostem, ke všemu soužení uhostil se v jeho pokojíku, bez toho chudákem, citelný nedostatek. Oháněl se, jak mohl, hledaje nyní záchrany přede vším v hudbě. Po tom, co se událo, rozhodl se snadno, že se jí všecken oddá, v ní že bude jeho životní povolání. Proto se všemožně snažil, aby na tom pole se nechytil a k něčemu jistému a stálému se dostal.

Tu mohl nejspíše nějakého postavení nabýti. Při tom byla Paula všeckno jeho myšlen. Butteauovi by mu jistě nebránili, třeba že paní Butteauová má své plány s Lotkou. Za takových ŕvah mu také domov často na mysli zatanul. Nejvíce matka. Jedno ho trápilo a soužilo: že také ona se na něj tak rozhněvala. Psal už domů, otec, že ládně odpovídi neodhržel, to ho nepokřvapovalo. Znal svého otec. Že však mu matka ani slovem neodvítala, to ho hnětilo ho. Psal jí a list poslal na adresu knothřívku; že by knothřívák listu nedodal, to si ani nepomyšlil. Ale matka se nechce udobřiti, nechce mu odpustiti! Někdy ho to všecko přemáhalo,

společnost na chvíli vyrušil. Musil si uesudnouti po vůli paní Butteauové, a hned mu snesla jídel, se kterými na něj dobře pamatovala. Když se najedl, jako by věděla, čeho si přeje, sama mu podala jeho třírohý klobouček a řekla a rozmarnou příností: "A teď si jděte. Co byste tu mezi námi dělali. Mladí se rozběhli po lese. Hoďte je."

"Budou nejspíše u starého bratru," dodal pan Butteau. Věk poslechl; šel a rád. Chutě a bystře stoupal do straně. Den byl překrásný, na měsíc zářil nad obyčej teplý. Bylo tak ticho a klidno, ani hsteček se nehnuh; všecka lesní stráž jako by podřimovala v plné záři slunečné, již byla zalita. Stíný stromů odpočívaly bez pohnutí na vyzářené půdě. Věk se však nerozhlízel, nepozoroval, ani se nezastavil, míře k rozvalinám Nového Hradu, který si tu dal před věky vystavěti král Václav. (Tou dobou byly rozvaliny Nového Hradu ještě zasněné.)

Pojednou se ozval veselý zpěv hlasů mužských a ženských. Zněl opodál a mile se rozléhal tíšinou lesů. Věk na okamžik se zastavil a ušlil po zpěvu, mysle, že tam najde Paula ve společnosti. Nešel daleko. Za housinou spatřil na neveliké mýtině několik mladých, napudrovaných pánů v kabátech modrých, hnědých i barev živějších, dámy ve vysokých napudrovaných ŕčecích, v kloboučkách i bez nich, oděné v šaty barev veselých. Stáli do kola a zpívali chutě a upřimně sbor z Figarovy svatby.

Okamžikem postřehl Věk, že tam není ani Pauly, ani Thama. O vše se nestaral. Uskočil, aby ho nezahlídli, nebo by jej, dobrého zpěváka, jistě zatáhli do svého kola, a chvátal odtud, velice znepokojen. Zablhl nad sebou kulaťou věz a rozvaliny královského někdy bradu. Stály opuštěny; jen stíny haluzí a křovin mňhaly se místem na jejich sluncem ozářených zdech, mezi nimiž vydechli duši Karlov nešťastný syn. Mladý filosof si rozvalin hrubě nevšiml. Ohlízel se jen kolem jako slídící lovec. Nespatriil však nikoho.

Tak chvíli stál a rozmýšlel se, až pojednou vesel pustou branou do hradního nádvoří, obklopeného polosentými budovami vybitých oken. Na nádvoří, někdy tak plným ruchu a šumu, rostlo několik zasmušilých smrků. Bylo tu pušto a prázdno. Věk všecken znepokojen, hledaje jistoty, vesle rychle v pravo, do nejbližších dveří pěkně pracovaným venčřů. Ale tam se náhle zastavil jako ohromen.

Stanul v klenuté jizbici, jejímiž pustými a vybitými dveřmi, vedoucími do vedlejší komnaty, zahlédl tam, v té vedlejší komnatě, ve výklenku okna dva — Thama a Paulu. Obja opena o jeho rámě. Oba byli obrázení do okna s rozbitou kružbou, jako by hleděli na lesnatou stráň pod nimi. V tom se Thama k Paulě nachýlil, mluví k ní tlumeným hlasem, a ona — jak k němu vzhlíдела! A teď! Polbil ji, líbá ji, a ona se mu nebrání; neprechá, a on jí opět a opět líbá bílé čelo, rty, oči v sladkém opojení přivřeně . . .

Pojednou venku něco zaharašilo. Paula všecka zarděla sebou trhla, vzpřimila se, pohledem prošla a ukazuje, aby vyšel ven. Věk se přitiskl do šerého koutka, nebo aby odešel, na to nebylo času. Než komnata, ve které byl, mlčeně, měla také dvěře, a těmi odešl. Mladý filosof stál stranou, upřeným zrakem hledě do vedlejší jizby, v níž měl takové hrozné vidění. Jako sen mu vše připadalo. Zjevil se mu tam z nenadání líbal se, a již opět odešl . . .

Vykročil jako v mrákotách, ale ne ven, nýbrž do vedlejší pusté komnaty rytřské. Došel až k oknu s rozbitou kružbou, až na to místo, kde stáli a se líbali, a tu sklšel ve hlubokém výklenku okenním na jedno z kamenných sedadel po obou stranách výklenku a dal se do pláče . . . Plákal. Pojednou zvedl hlavu a podíval se ku dveřím, kdež se ozvaly kroky. V plném světle, proti oknu, stála Lotka napudrovaných, vysoko sňesaných vlasů, v rŕžových, vystřihlených šatech, drŕže v jedné ruce klobouček a ve

Zdarma všem trpícím mužům, ženám a dívkám. Obdržíte na zkoušky lék zdarma na několik dnů. Žádný patentní lék. Wheelerovo Bylinné thé je slitel jater, ledvin a krvečistitel. Muži, ženy, dívky a starouškové.

Často nevíte, co Vás více bolí, a tu nás lék dá úlevu a zdraví. Píste ještě dnes! Jest to čistý přírodní lék a poskytně úlevu při zácpě, záduše, kyselosti v žaludku, žlučnatosti, obtížném trávení, jaterních obtížích, bolestech hlavy, červech, bolestí v zádech, nezřádivnosti, malárii, kašli, nastouzení, bolavém hrdle, zlaté žile, revmatismu, neuralgii, dně, bolestí v boku, bolestí v krži, rozčilenosti, zemdenosti, ztrátě chuti k jídlu, ospalosti, žlutence, pupencích, vyrážce, tasemnicí, svrabu, vodnatelnosti, srdeční vadě, boulicch, nádorech, lískách, zastaralých bolestech a všech nepořádech krve a ledvin. — Chuti jest velice příjemné. V případě nevolné stolice, nejsou pocíčovány špatné výsledky, ani bolestný, odporný pocit jako při užívání jiných prostředků. Jest to prostředek, dodávající chuti, svěžesti a síly celé soustavě, v jakémkoliv stádiu a nemoci. Každá bylina v něm koná svou zvláštní povinnost v těle. Máme též zaručené léčení pro KATAR. Trpící, slabé, unavené, předčasně sestarlé matky a ženy, slabé a bledé dívky; Máme zvláštní léčení pro všechny bolestné, choulolistivé nemoce žen a dívek v jakémkoliv případě a stádiu. Neodkládejte s léčením až bude pozdě. Zachraňte Vaše zdraví. Jáme vždy trpícím mužům, ženám a dívkám k službám. Na tisíce krajanů užívalo a užívá naše léky k úplné spokojenosti a kdo jednou naše léčení zkusal, sám ho z vlastního přesvědčení dále odporučuje trpícím. Popíste s důvěrou svou nemoc a pokleme Vám obratem pošty poradu a lék zdarma na několik dnů na zkoušku a knížečky o nemoech. Neposílejte peněz! Zkouška Vás přesvědčí. Račte psát anglicky neb česky. Adresa: MARIE VOTÝPKA, c. of 9x2mif

Theophiline Remedy Co., Dept. 10. So. Bend, Ind

šlen, s hlavou skloněnou. Pojednou ji však zvedl. Ozval se za ním rachot kočárů, pak veselé hlasy. Toť jsou oni! Zdrželi se tam tak dlouho. Rychle uskočil s cesty do příkopu a sedl tam do trávy. Kolem hrčely tři povozy, na nichž seděli vyletlní hezky smačknuti. Ale byli jak nálež rozveseleni. Zpívali, a drnkot kytary bylo také slyšeti. Mňhli se kolem, a jak měšce svítily, kmtila se na zadním otevřeném voze, na zadním sedadle silhouetta známé osoby. Toť Thama, a vedle něho nějaká postava, těsně vedle něho ve světlém šátku přes ramena přehozeném. Toť jistě ona, Paula. Vine se k němu, a on jí šeptá, ruku tiakne a snad kradl jí líbá, jak tam . . . (Pokračování.)

Příjemné výsledky. Líbý dech, bílé zuby, zdravé dásně, čistá dutina ústní, ozdravělá sliznice — to vše dokáže Severův Antiseptol, používá-li se denně na kloktání nebo vyplachování hrdla a úst, co sprcha neb na vystřikovávání. Nezbytný při léčení nosního kataru, bolavosti hrdla, nosních zanícených sliznic. Je radost používat Antiseptol. Zkuste jej; obdržíte v lékárnách za 25 centů. W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa.

Borown
POMNÍKOVÝ
11. a William ulice, Omaha, Nebraska.
Jelikož jsem zakoupil nové místo na jižní 13. ulici a budu se toto jaro stěhovat, vyprodávám celý sklad pomáleků na 11. ulici úplně pod cenou. Přijďte si vybrat, dokud zásoba stačí, neb mi pište. Telefon Douglas 3444.

Výhodné koupě pozemků v okrese Fort Bend, Státu Texas. 400 akrů úrodné černice a červené blinito-piščité půdy, 250 akrů vzdělano, 50 akrů lesa, 4 obydelní domky a příslušné stavby, mlčí od města, čítajícího tisíce obyvatel; železniční vyhybka jde k samému pozemku. Cena jen \$30 akr. Pospěšte si. 500 akrů prerie, vše černice, ohrazeno, asi 100 akrů vzdělano, 7 mil od Rosenbergu, v české osadě. Nejlepší to půda na pěstování korny a bavlny. Cena \$35 akr; 1/4 hotové, ostatek na splátky, 6 proc. úroky. Vše správně popsáno, protož neodkládejte, ale jednejte rychle nežli se to prodá. 314 Jos. Dědek, ROSENBERG, TEXAS

Vačlav Kozák, vlastní čistě sušený řeznický a uzenářský závod 910 Bancraft ulice, Omaha, Neb. Zásady čerstvého masa, jaká i včelké výrobky uzenářské jsou vždy té nejlepší jakosti. Zkuste koupiti a nebo jednou a zjistíte, že podrabé přijde se maso. — Zboží na pořádkání dováží do domu. Objednávky možno učiniti telefonem: Doug. 4785.

Metz Bro's Brewing Co. Nejstarší pivovar v Omaze. TELEFON DOUGLAS 118. Váš nejlepší pivo soudkově i labrově na celém světě.